

Panda'nın Kâğıt Feneri

Çınar BİBER

Panda'nın Kâğıt Feneri

Çınar BİBER

Yeşil ormanın derinliklerinde, bambuların sallandığı ve kuşların şarkı söylediği yerde, Bao adında yuvarlak bir panda yaşırdı. Küçük kırmızı bir atkı takar ve hasır bambu bir sepet taşırdı. Bao festivalleri her şeyden çok severdi. Bir sabah büyük bir fikirle uyandı: bütün orman arkadaşları için bir fener festivali planlayacaktı. Gülümsedi ve "Herkes ışıkları çok sevecek!" dedi.

Bao aceleyle açık bir alana gitti ve plan yapmaya başladı. Kâğıt, ip ve küçük mumlar topladı. Kırmızı, sarı ve altın renkli fenerler yaptı. Her biri küçük bir güneş gibi parlıyordu. Bao onları alçak dallara ve çalılara astı. Herkesin güzel ışıkları görmesini istiyordu. "Bu şimdikiye kadarki en iyi festival olacak," dedi, parlak kırmızı bir feneri bir kütüğe bağlarken.

Bao'nun arkadaşı Mei, bir kızıl panda, ağaçların tepesinde yaşırdı. Pas rengi kızıl tüyleri, gür çizgili bir kuyruğu ve küçük yeşil bir yaprak şapkası vardı. En yüksek ağaçtaki evinden Mei bütün ormanı görebiliyordu. Ama Bao'nun fenerlerine baktığında iç çekti. "Çok güzeller, ama ben sadece üstlerini görebiliyorum," diye seslendi. "Işıltı yaprakların arkasında kalıyor."

Bao yukarı baktı ve el salladı. "Aşağı gel ve onları gör!" diye seslendi. Mei gövdeden aşağı koştu, kuyruğu sallanıyordu. Bao'nun yanında durdu ve fenerlere baktı. "Buradan çok güzeller," dedi. "Ama yukarıdayken onları hiç göremiyorum. Yapraklar ışığı engelliyor. Keşke ben de festivalin tadını çıkarabilsem." Bao kaşlarını çattı. Herkesin mutlu olmasını istiyordu.

Bao yumuşak, yosunlu bir kütüğe oturdu ve düşündü. "Herkesin fenerleri görmesini istiyorum," dedi. "Ama hem yukarıyı hem de aşağıyı aydınlatan ışıkları nasıl yapabiliriz?" Mei'nin gözleri parladı. "Yeni fenerler icat edebiliriz!" dedi. "İki yöne parlayan fenerler." Bao patilerini çırpı. "Evet! Birlikte çalışalım." Bao'nun malzeme sepetine koştular.

Mei küçük çantasını açtı ve ip ile kâğıt çıkardı. "İki ucu açık fenerler yapabiliriz," dedi. "Bir uç yukarı bakar, bir uç aşağı. İçindeki mum iki yöne de parlar." Bao başını salladı. "Ve bazılarını ağaçlara yükseğe, bazılarını da yere alçağa asabiliriz." İşe koyuldular, kâğıt katlayıp ip bağladılar. Patileri hızlı ve dikkatli hareket ediyordu.

Bao kırmızı ve altın renkli kâğıt şeritler kesti. Mei onları sağlam iple bağladı. Üstü ve altı açık fenerler yaptılar. "Bak!" dedi Mei, birini havaya kaldırarak. "Işık yukarıya bir yıldız gibi, aşağıya bir ateş böceği gibi parlıyor." Bao gülümsedi. "Mükemmel! Artık ister ağaç tepelerinde ister yerde olsunlar, herkes onları görebilir." Çalışırken sohbet edip gülerek birçok fener yaptılar.

Bütün öğleden sonra Bao ve Mei yan yana çalıştılar. Bao'nun sepeti kısa sürede özel fenerlerle doldu. Mei ağaçların yükseklerine tırmandı ve fenerleri dallara astı. Bao fenerleri aşağıdaki çalılara ve kayalara yerleştirdi. "Bu çok eğlenceli!" dedi Mei, bir daldan sallanarak. "Aşağıdakileri görebiliyorum, sen de yukarıdakileri görebiliyorsun." Bao yukarı baktı ve el salladı. "İyi bir takımız!"

Akşam yaklaşırken diğer orman arkadaşları geldi. Bir tavşan zıplayarak yanlarına geldi. "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. "Hem yukarıyı hem aşağıyı aydınlatan fenerler yapıyoruz," dedi Bao. "Böylece herkes onları görebilir." Tavşanın gözleri kocaman açıldı. "Bu harika! Ben de yardım edebilirim." Kısa süre sonra bir sincap ve bir kirpi de katıldı. Fenerleri taşıyıp her yere astılar.

Mei en yüksek ağacın en tepesine tırmandı. Oraya bir fener astı. "Artık bütün festivali görebiliyorum!" diye aşağı seslendi. Bao yukarı baktı ve onun el salladığını gördü. "Ben de seni görebiliyorum!" diye karşılık verdi. Orman yumuşak, parlayan ışıklarla doluyordu. Herkes festivalin başlaması için heyecanlıydı.

O gece orman, yıldızlarla dolu bir gökyüzü gibi parıldadı. Bao ve Mei birlikte durup işlerine baktılar. Fenerler yerde ve ağaç tepelerinde parlıyordu. "Çok güzel," diye fısıldadı Mei. "Her bir ışığı görebiliyorum." Bao gülümsedi. "Herkes de görebiliyor." Festival başlamıştı ve bütün orman neşeye doluydu.

Bütün orman arkadaşları açık alanda toplandı. Fenerlerin altında dans edip şarkı söylediler. Tavşan küçük bir davul çaldı. Sincap meşe palamutlarını küçük toplar gibi fırlattı. Mei dal dal dönerek dans etti, çizgili kuyruğu parlıyordu. Bao kırmızı atkısı uçuşarak dans etti. "Bu şimdiye kadarki en iyi festival!" diye hep birlikte sevindiler. Işıklar yukarıda ve aşağıda pırıldıyordu.

Bao arkadaşlarına baktı. Tavşan ve kirpi gülüyordu. Sincap fındık paylaşıyordu. Mei küçük bir fareye fener asmayı gösteriyordu. Bao'nun içi ısındı. İyi bir kutlamanın herkesi kapsaması gerektiğini fark etti. "Hem yüksek hem alçak için fenerler yaptığımıza sevindim," dedi Mei'ye. "Artık kimse dışarıda kalmıyor."

Mei başını salladı ve Bao'ya sarıldı. "Sen iyi bir arkadaşsın," dedi. "Işıkları göremediğimi fark ettin ve bunu düzelttin." Bao tüylerinin altında kızardı. "Birlikte düzelttik," dedi. "Arkadaşlar böyle yapar." Bir dala oturup aşağıdaki festivali izlediler. Fenerler yumuşakça parlıyor, ormanı büyülü gösteriyordu.

Gece ilerledikçe arkadaşlar en büyük fenerin altında toplandı. "Bunu bir gelenek yapalım," dedi Bao. "Her yıl fenerleri yükseğe ve alçağa asacağız, böylece herkes onların tadını çıkarabilir." Herkes sevinçle bağırdı. Mei yukarı tırmandı ve son bir feneri ağacın en tepesine astı. Dostluğun işareti gibi parlıyordu. Orman ılık ve mutlulukla doluydu.

Bao o gün kutlamaların en iyi, herkes içine alındığında olduğunu öğrendi. Mei'ye gülümsedi, o da ona gülümsedi. Fenerler ağaç tepelerinden yere kadar her yerde parlıyordu. Ve mutlu panda bu festivalin uzun, çok uzun bir süre hatırlanacağını biliyordu. Son.